

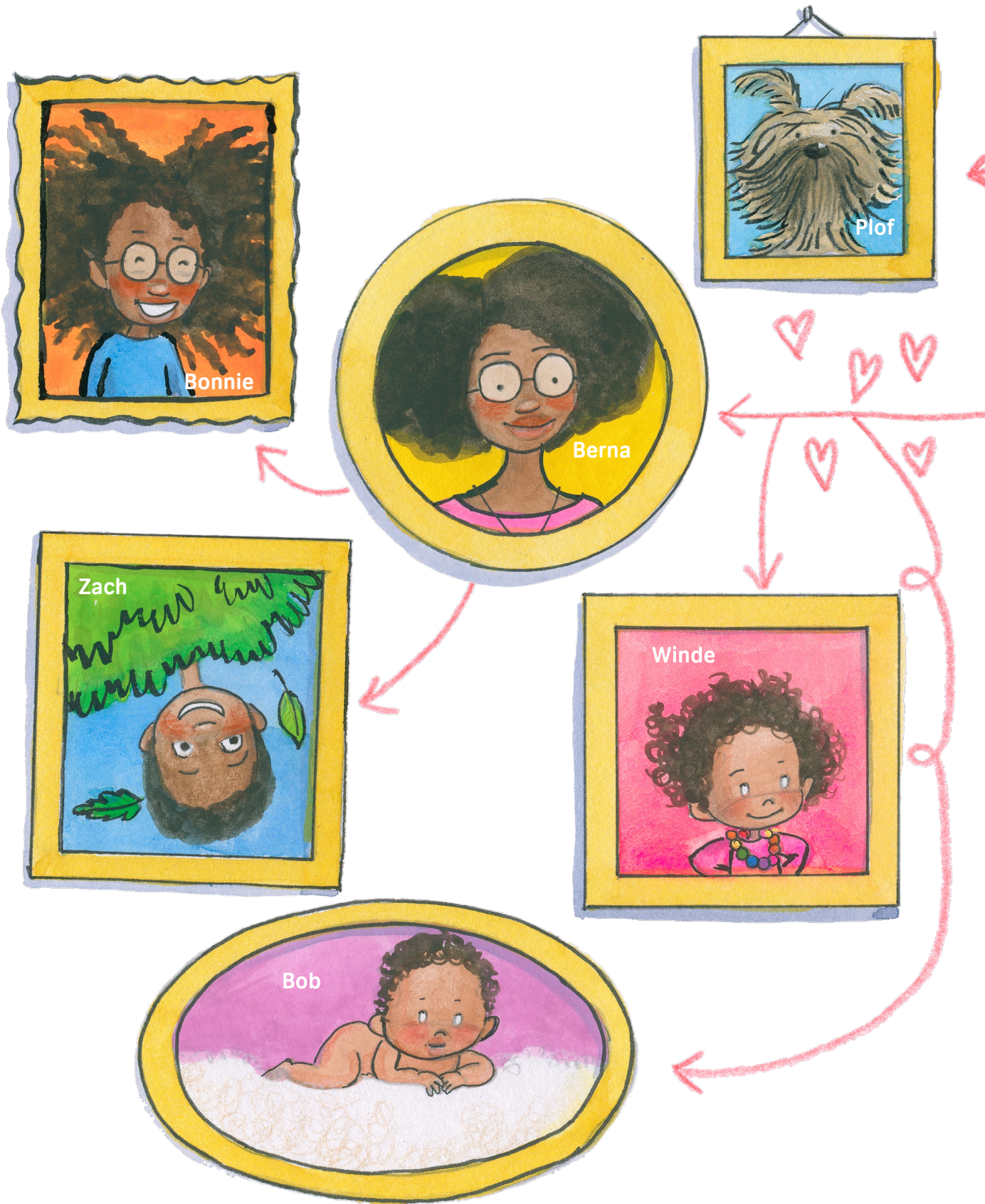
Selma Noort en Natascha Stenvert

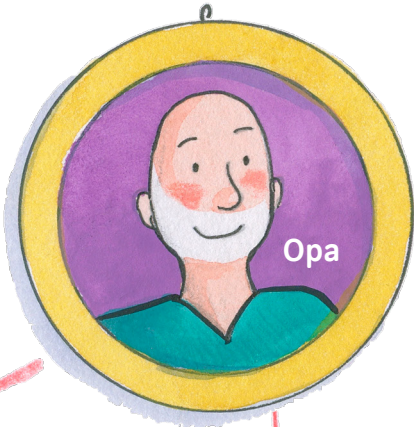
Tien minuten verhalen

voor *kinderen*
van 7-8 jaar

Het gezin van Berna en Pieter

Opa

Marloes

Frieda

Schatje

Pieter

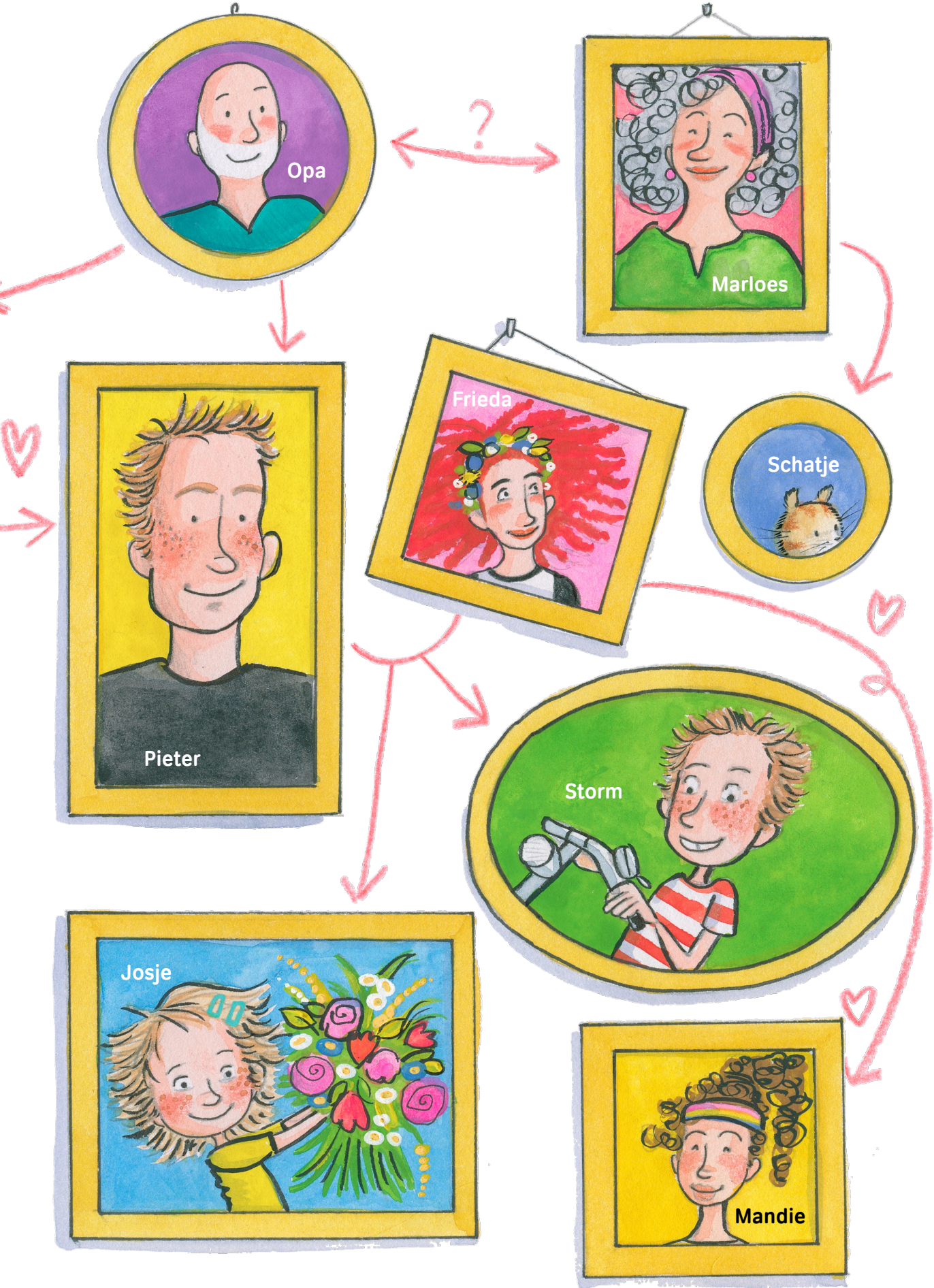
Storm

Josje

Mandie

1. Jij bent erbij!

Storm

Zach

Josje

Opa

Pieter

Storm, Zach en Josje verstoppen zich.

Opa zit op de bank in de kamer.

'Eén, twee, drie ...' telt hij met zijn ogen dicht.

Zach rent de keuken in en duikt onder de tafel.

Josje sluipt de trap op en verstoppt zich onder haar bed.

Storm verstoppt zich in de kast onder de trap.

'... negen, tien, wie niet weg is, is gezien!' roept opa.

Pieter komt de keuken in en zet een tas op tafel.

Hij is de vader van Storm en Josje.

Opa komt ook de keuken binnen en kijkt rond.

'Zoek je iets, pa?' vraagt Pieter.

'Ja, drie kinderen,' bromt opa.

Onder de tafel houdt Zach zijn adem in.

'Nou, ik zie hier niemand,' zegt Pieter.

'Dus ga ergens anders zoeken, graag.

Ik wil de boodschappen opbergen.'

'Wacht even ...' zegt opa.
Ineens kijkt hij onder de tafel.
'Ha, die Zach, jij bent erbij!' roept hij.

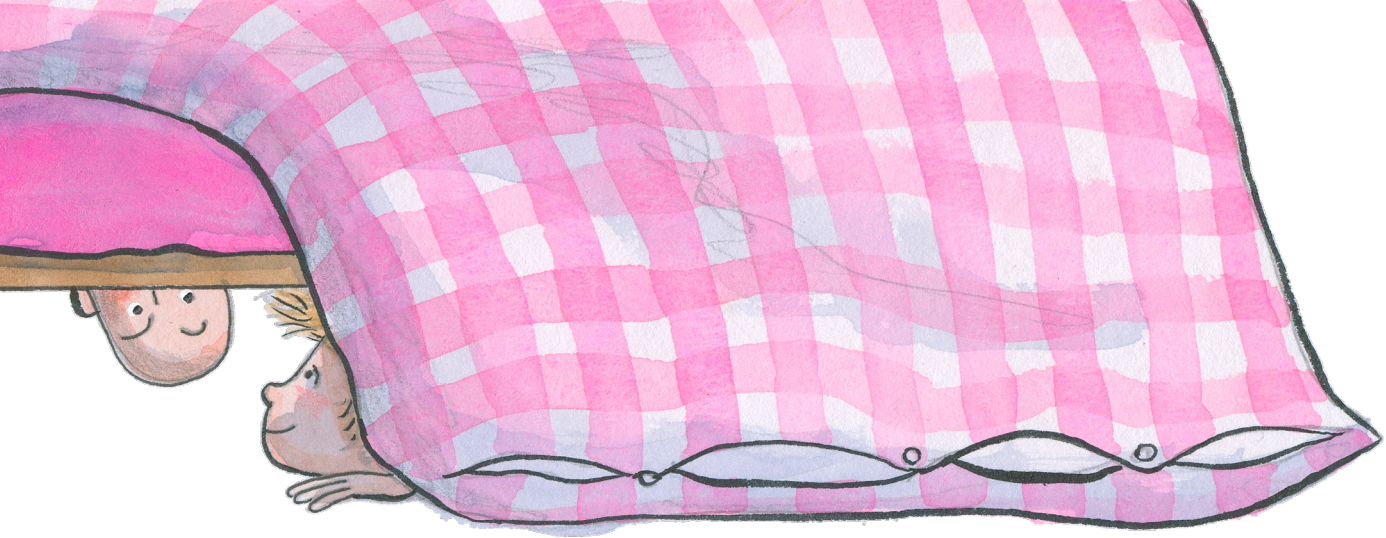

Zach kruipt onder de tafel uit.
'Nu die andere twee nog,' zegt opa tegen hem.
Samen gaan ze naar boven.
Pieter heeft een pak wc-papier gekocht.
Hij trekt de deur van de trapkast open
en mikt het naar binnen.
Zonder te kijken.
Op het hoofd van Storm.

Die piept van schrik, ook al doet het geen pijn.
Maar dan schrikt hij nog veel erger.
Want Pieter doet de deur dicht.
En binnen in de trapkast zit geen deurknop!
Nu kan hij er niet meer uit!

Boven gluurt opa onder Josjes bed.

'Ha, jij bent erbij!' roept hij.

Ze lopen de trap weer af.

'Nu Storm nog,' zegt Josje.

'Die jongen kan ik nooit vinden!' moppert opa.

Toch hoeft hij deze keer niet lang te zoeken.

Iemand bonkt tegen de deur van de trapkast.

'Help! Help! Ik kan er niet uit!'

Ze horen het allemaal, Pieter ook.

Josje trekt de kastdeur open.

Storm komt de trapkast uit.

Met een boos gezicht kijkt hij naar Pieter.

'Jij gooide een pak wc-papier op mijn kop,' zegt hij.

'En daarna sloot je me op!'

'Ja zeg, luister eens even,' zegt Pieter.

'Ik kon toch niet weten dat jij daar zat!' 'Nu moet jij hem zijn, Storm,' zegt opa. Storm zucht en sloft naar de kamer. Hij begint te tellen: 'Eén, twee, drie ...'

Zach en Josje trekken opa mee de trap op. 'Kom, opa, onder het grote bed!' zegt Zach. 'Nee joh, dat past toch niet!' zegt Josje. Ze geeft opa een duwtje. 'Ga maar achter het gordijn staan, opa. Dat lukt nog wel met je dikke buik.'

2. Pas op!

Bonnie

Berna

Zach

Er staat een busje voor de deur.
Bonnie komt thuis van school.
Berna is de moeder van Zach en Bonnie.
Ze is aan het koken en roept:
'Zach, doe jij de deur even open?'
Zach holt naar de deur en gaat de voortuin in.
Bonnie staat al met haar looprek op de stoep.
Het busje rijdt naar achteren.
Er zitten nog twee kinderen in.
Bonnie zwaait en ze zwaaien terug.
Zach begint tegen zijn zus te praten.
'Storm zat verstopt in de trapkast,' vertelt hij.
'Toen gooide Pieter wc-papier op zijn hoofd.'
Maar Bonnie luistert niet naar hem.
Ze kijkt naar het busje.

De straat is smal, het busje kan er niet keren.
En net voorbij een boom ligt een roze fietsje.
Bonnie wil schreeuwen: Pas op!
Maar het lukt haar zo gauw niet.
Ze mept Zach tegen zijn arm.
'Nee!' zegt ze hard.
Zach schrikt, en even begrijpt hij zijn zus niet.
Maar dan ziet hij waar ze naar kijkt.
Het fietsje van hun kleine zusje Winde!
Zach is wel goed in schreeuwen.
'PAS OP!'
Te laat.
BONK! KRAK!
Het busje remt en staat stil.
De vrouw van het busje stapt uit.
Bonnie en Zach lopen naar haar toe.
Berna hoort Zach en komt ook naar buiten.

Ze kijken naar het fietsje dat kapot is.
'Oei, dat is Windes fiets,' zegt Bonnie.
'Het spijt me!' zegt de vrouw van het busje.
'Ik zag het echt niet liggen, mevrouw.
U moet tegen uw kinderen zeggen
dat ze hun speelgoed moeten opruimen, hoor.'
'Eh, ja, dat zeg ik ook altijd,' zegt Berna met een zucht.
Het busje rijdt weg.
Zach wil Berna troosten.
'Jij hebt het wel duizend keer gezegd, toch mama?' zegt hij.
'Laat geen speelgoed op straat liggen!
'Alleen ... deze keer is het mijn schuld!' zegt Berna.
'Ik riep dat Winde binnen moest komen.
"Ik pak je fiets straks wel," zei ik.
Maar toen begon Bob te huilen en vergat ik het!
O, wat erg!'
Berna draagt het fietsje naar huis.
Ze legt het in de voortuin achter een struik.
Daarna gaat ze naar binnen om verder te koken.
Bonnie en Zach blijven nog even buiten.
'Mama verstopt Windes fiets,' zegt Bonnie.
'Nou, dat snap ik wel,' zegt Zach.
'Pieter gaat vast mopperen.
En als Winde hoort dat haar fiets kapot is ...
Dan gaat ze brullen, en dan blijft ze brullen!'

Een huis vol kinderen.
Een opa in het tuinhuis.
Een hond en een poes.
Oei, gaat dat wel goed?
Nou, er gaat weleens iets mis.
Ook al doet iedereen zijn best.
Maar ja, wat wil je ...
Met zo veel mensen bij elkaar!

Zestien leuke verhalen voor kinderen van 7-8 jaar om zelf te lezen. De verhalen zijn op AVI M4 en AVI E4 en gaan over de belevenissen van het samengestelde gezin van Berna en Pieter. Perfect om elke dag een verhaal te lezen en zo te oefenen met lezen.

NUR 287
ISBN 978-90-487-4679-8

9 789048 746798

NAVIGATOR

M4-E4

• zelf lezen • familie en humor • zwijsen.nl